

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Erscheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau), Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark.. vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr; im Allreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55 030

Nr. 29 - IV. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 22. Juli 1944

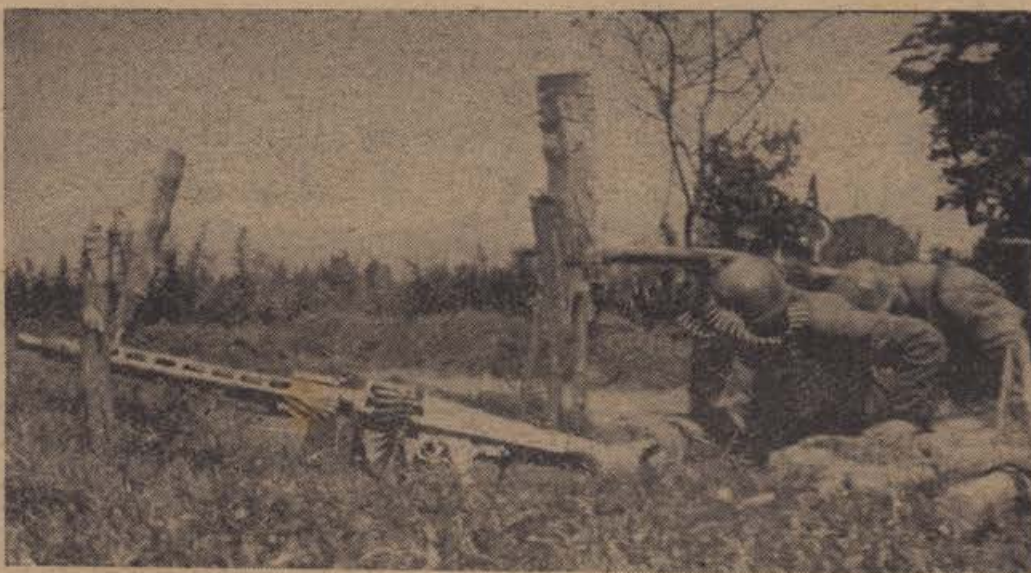
Einzelpreis 10 Rpf

Fronte tvorijo nedeljivo celoto

Nemčija ne brani Evrope pred boljševizmom samo na vzhodu, temveč tudi na zapadu in na južni fronti. Anglo-Amerikanci služijo moskovskim namenom boljševizacije našega kontinenta - Svoboda naše celine stoji in pade z Reichom

V ugibanjih o smislu sedanjega velikega, apokaliptičnega obračuna med dvema svetovoma prihajamo vedno bolj in bolj do jasnega zaključka, da je iskati pravo ozadje tega boja v dogodkih, ki so sledili v Španiji in v Evropi po 18. juliju 1936, ko je španski narod pod vodstvom generala Franca izsilil obrat svoje usode. Povsem pravilno zatrjuje znani nemški publicist dr. W. Koppen, da se je v Španiji odigrala v tistih dneh prva bitka za našo Evropo, njen obstoj in njeno svobodo. Do aprila 1939 se je vila Španija v krčih državljanske vojne. Zapomniti si je treba, da so bili Angleži tisti, ki so podpirali levičarske oblasti, ker so bili zainteresirani na strankarsko raztrgani in slabotni Španiji. Istotako je liberalistična Francija pod vodstvom žida Leona Bluma pošiljala v Francijo orožje in prostovoljce, da bi preprečila nacionalni vzpon Španije. Zavestno in podzavestno so tedaj predstavniki plutokratskih držav podpirali španske levičarske revolucionarje zgolj radi tega, da ne bi zmagalo gibanje falange, podobno po svojih ciljih in idejah italijanskemu fašizmu in nemškemu nacionalsocializmu.

Dognano je torej, da so bili Angleži že takrat orači za setev boljševizma na zapadu Evrope, udajajoč se pri tem jalovi utvari, da se boljševizem kot politični pojav itak ne tiče Velike Britanije in njenega notranjega tradicionalnega reda. Nikdo ne more oporekati dejstvu, da je bila Moskva l. 1936 in ves čas trajanja španske državljanske vojne silno zainteresirana na zlomu nacionalnega odpora. Tudi Moskva je takrat pošiljala v Španijo orožje, vojake in politične komisarje, ker je hotela spremeniti Španijo v zapadno trdnjavo boljševizma v Evropi. Pri tej priliki moramo omeniti, da je ameriški požidovljeni tisk marljivo sekundiral londonskim listom v prizadevanju, predstaviti boljševizem svojim čitatelem kot nekaj povsem nedolžnega, recimo kot politično stranko, ki ima tudi v Španiji pravico do udeležbe pri kovanju narodne usode. Židovski tisk je skrbno pazil na to, da se uspanje sveta glede nevarnosti komunizma nikjer ne bi zmotilo. Plutokratski tisk je v tem svojem prizadevanju predstavljal Sovjetijo svetu že pred leti kot silo, ki se razvija vedno bolj in bolj v »nacionalni« smeri, skratka kot silo, ki ima samo geografsko omejene cilje svojega imperijalizma. Z vso resnostjo se je serviralo angleškimi in ameriškim bravcem pretresljivo »dejstvo«, da si je komunistična kobra sama zlomila svoje zobe in da nikakor ne brizga več strupa svetovne revolucije. Višek naivnosti in istočasne zvižčnosti pa so dosegli židovski tintomazi s trditvijo, da se je Sovjetska Unija odpovedala vsem namenom, vsiljevati drugim narodom svoj politični in svetovno-nazorni sestav. S takimi neumnostmi

Buschkrieg an der Invasionsfront

In kleinen, aber unendlich zähen und schlagkräftigen Kampfgruppen durchsetzen unsere Fallschirmjägerinheiten das von dichtem Unterholz und Knicks bedeckte Gelände der Normandie. Die Amerikaner, die ihnen gegenüberstehen, fürchten diese »grünen Teufel«, die sie schon vor Salerno und Cassino in Mittelitalien als »Jeder Mann eine Kompanie« kennengelernt haben

PK-Kriegsbericht Thönessen (Sch)

so hoteli uspavati svet, toda Nemčija in Italija sta v Španiji preprečili prikrite boljševiške namene in tako izvojevali takozvano prvo bitko za svobodo Evrope.

Razvoj dogodkov je pokazal zlasti po španski državljanski vojni, da se boljševizem nikakor ni odpovedal svojim težnjam po svetovni revoluciji. Ko je Führer dne 22. junija 1941 zapovedal napad na Sovjetsko Unijo, si je odahnila vsa Evropa. Kar je mesec dni poprej zahteval Molotov v Berlinu, je bilo najboljši dokaz za trditev, da hoče boljševizem prodirati v Evropo in da hoče na tej svoji poti požreti narod za narodom. Nemčija je storila Evropi zgodovinsko uslugo, ko je začela uničevati Stalinovo vojno mašinerijo, pripravljeno za napad na svobodne evropske narode.

Ta boj, ki je bil nemškemu narodu in njegovim zaveznikom vsiljen od tistih sil, ki so že pred leti pripravljale tla za boljševizacijo Evrope, je stopnjeval svojo srditost, ko se je pojavil kot drugi činitelj ameriški internacionalizem. Anglija, ki je v Evropi najbolj netila in podpihovala boljševiško žerjavico, je sedaj že med obema mlinskima kamnoma: med židovskim boljševizmom in med istotako židovskim ameriškim internacionalizmom. Anglija je postala žrtev svoje spekulativne naivnosti in zločinske brezbriznosti glede ohranitve zapadne kulture in civilizacije. Da bi rešila svoj lastni obstoj, se je zapisala Moskvi in

Washingtonu na življenje in smrt. Anglija je prenehala biti v sovražnem taboru činitelj prvega reda. Kakor hočejo židje uničiti staro kulturo kontinentalne Evrope z razbijanjem iz zraka, tako želijo židje v Moskvi in v Washingtonu uničiti še poslednje sledove kulture in civilizacije tudi v Angliji, čeprav je to njihova neizgovorjena želja. Boljševizem in amerikanizem nista »obremenjena« s kulturo, zato si lahko privoščita razbijanje vsega tistega, kar je kjerkoli na svetu povezano s kulturo in tradicijo. Moskovski in washingtonski cilji se ujemajo. Ameriške divizije na evropskih tleh se borijo za cilje, ki so boljševikom prav tako všeč kakor židovski brozgi v Newyorku. Skupna je njihova želja, uničiti edino silo, ki jamči Evropi za red in človeka vredno življenje. S tega vidika je torej nemški vojak junaški branilec ne le lastne domovine, temveč tudi vseh ostalih evropskih narodov, ki nočejo vtiniti v sivi brozgi mednarodne boljševiško-plutokratske mešanice, kakor jo že vidimo procvitati v tistih krajih Evrope, ki so jih Anglo-Amerikanci že pripravili za uspešno boljševizacijo.

Fronte na vzhodu, na jugu in na zapadu tvorijo v tej zgodovinski borbi nedeljivo celoto. V Normandiji skušajo prav tako kakor v Italiji prodrati v notranjost Evrope pomagati boljševizmu. Nemški vojaki odvrtaajo na jugu in na zapadu katastrofo, v katero želijo

Obrambna bitka največjega izmera

Jugovzhodno od Caena zaustavljeni sovražni napadi - Silovita bitka v Italiji - Potek operacij na zapadu in na jugu v preteklem tednu

Dne 13. julija je izdalo nemško vrhovno poveljstvo poročilo, ki ugotavlja, da se je sovražnik v Normandiji vsled velikih izgub v prostoru Caena omejil dne 12. julija zgolj na ojačeno artilerijsko delovanje. Medtem pa je severovzhodno od St. Lo-a po večurnem artilerijskem bobnajočem ognju in vpostavi letalstva napadel našo fronto, ki je odbila vse sovražne poskuse prodora, prizadevajoč sovražniku velike izgube. Ves dan so se vršili srđiti boji med reko Vire in med Saintenyjem ter med Gorges-om in med obalo. 12. t. m. je izgubil sovražnik nad mostiščem Normandije

srditih bojev je sovražnik porinil naše čete ob velikih izgubah v nekaterih odsekih nebitveno nazaj. Nikjer se mu ni posrečil nameravani prodor. Težki boji še trajajo z nezmanjšano silovitostjo. — Nad Londonom še vedno traja povračilni ogenj orožja »V 1«. — V Italiji se je omejil sovražnik 13. t. m. na napade severno od Volterre in na obeh obalah reke Tiber v odseku Citta del Castello. Ves dan so se vršili srđiti, menjajoči se boji za nekatere višinske postojanke. — Ameriški

ber. — Ameriški bombniški odred je napadel mesto Budimpešto. Nemške in madžarske obrambne sile so uničile pri tem 12 sovražnih letal. Posamezna angleška letala so bombardirala področje mesta Hannover.

16. julij: Srđiti angleški nočni napadi na neko nemško višinsko postojanko jugozapadno od Caena so se zrušili ob težkih izgubah za sovražnika. Pri mestu St. Lo ter pri Pont Hebertu ter ob cesti Carentan—Perier so se razbili močni ameriški napadi. Na zapadnem delu polotoka Cherbourg so bili odbiti sovražni napadi proti novim nemškim postojankam. Težak ogenj povračilnega orožja »V 1« zabeležen nad Londonom. — Velika obrambna bitka v Srednji Italiji je besnela 15. t. m. zlasti v področju Beccioli in Arezzo. Po srđitih bojih so se umaknile naše čete na nove višinske postojanke. — Ameriški bombniški odred je priletel 15. t. m. nad Romunijo ter vrge bombe na področje mesta Ploesti. Obramba je uničila 12 sovražnih letal. Posamezna angleška letala so bombardirala področje Berlina in v Rheinlandu ter pokrajini Westfalen.

17. julij: 16. t. m. so pričele angleške divizije jugozapadno od Caena ponovno z velenapadom, čegar uvod je tvoril najtežji artilerijski ogenj na suhem ter z morja. Sovražniku je uspelo vdreti v par vasi za našo črto, vendar so ga takoj zavrnile naše rezerve v protisunkih. V področju St. Lo in v odseku zapadno od reke Vire je sovražnik napadal le v slabotnejših sunkih vsled izgub, ki jih je utrnel prejšnje dni. — V Italiji je bilo težišče bojev včeraj severovzhodno od Volterre pri Arezzu in na obeh straneh reke Tiber. Vsi sovražni napadi so bili odbiti ob velikih izgubah za sovražnika, ki se je nato polastil razvalin mesta Arezzo. — Ameriški bombniki so bombardirali več mest v južni in jugozapadni Nemčiji, med drugim Saarbrücken, Augsburg in München. Nek nadaljnji ameriški bombniški

Karte zu dem neuen Großangriff der Invasoren in der Normandie
Scherl-Bilderdienst-M.

in nad zasedenim zapadnim ozemljem 27 letal. — »V 1« deluje neprestano nad Londonom. — V Italiji sovražnik ob ligurski obali in jugozapadno od mesta Citta di Castello ni dosegel nikakih bistvenih uspehov. Njegovi napadi so se zrušili v koncentričnem artilerijskem ognju ali pa v protisunkih. — Močan ameriški bombniški odred je 12. t. m. bombardiral München. Flakartilerijska je uničila 31 štirimotornih bombnikov.

14. julij: Na zapadnem delu normanskega mostišča so vrgli Amerikanci nove odrede v bitko s težiščem v smeri na St. Lo. V teku

bombniki so dne 13. t. m. bombardirali München, pri čemer je obramba zbila 29 sovražnih bombnikov.

15. julij: V Normandiji so beležili le lokalne napade vzhodno in severovzhodno od St. Lo-a ter v odseku med Pont Hebert-om in Saintenyjem. Napadi so bili povsod odbiti. Le-

Karte zu den schweren Kämpfen in Mittelitalien
Scherl-Bilderdienst

Anglo-Amerikanci pahniti našo celino po željah nenasitne Moskve. Tragika tega obračuna leži v ugotovitvi, da sta Anglija in Amerika običajni dekli Sovjetske Unije in da pomagata pripravljati položaj, ki ju bo takrat, kadar bo prepozno, postavil pred nujnost, zdraviti svoj lastni, po boljševiskih bacilih okuženi nacionalni organizem. Anglo-Amerikanci, udarjeni s slepoto, želijo uničiti jedro Evrope, Nemčijo, ki je danes edini branik pred boljševismom. Ako bi se res izpolnile Rooseveltove in Churchillove želje v tem pogledu, bi nastal v srečo Evrope vakuum, v katerega bi boljševisem zamogel neovirano vdreti ter tako preplaviti ves zapad. Naj se Roosevelt in Churchill ne varata: in trebuhu trojanskega konja, ki ga porivata na evropsko celino, se nahaja strupena golazen boljševiske svetovne revolucije. Svoboda naše celine stoji in pade z Reichom, ki brani s svojimi zavezniki vzhodna vrata Evrope. Nedeljivost front v Evropi daje potemtakem sedanji zgodovinski borbi smisel in pečat. V tej borbi, ki se vodi za obstoj Evrope, bo Nemčija vztrajala kljub generalni ofenzivi sovražnikov z vseh strani vse dotlej, dokler ne bo prisilila boljševisem in njegove pomagače ob dani uri in po lastni volji k zadnji in tudi odločilni bitki.

talstvo je uspešno posegalo v boje na mostišču ter je bilo v letalskih bojih zbitih 21 sovražnih letal. — Nad Londonom leži težak ogenj povračilnega orožja. — Na italijanski fronti je obnovil sovražnik svoj velenapad z močnimi koncentriranimi silami med Ligursko obalo in med mestom Poggibonsi. V srđitih bojih so se umaknile naše čete par kilometrov proti severu. Mesto Poggibonsi je bilo po težkih pouličnih bojih prepuščeno sovražniku. V protisunku so bili odbiti močni sovražni napadi pri Arezzu ter na obeh straneh reke Ti-

ber. — Ameriški bombniški odred je iz juga napadel mesto Wien. Obrambne sile so uničile 43 sovražnih letal.

18. julij: V Normandiji je obrambna bitka jugozapadno od Caena in severovzhodno od mesta St. Lo zadobila vsled vpostave novih sil na obeh straneh največje izmere. Pri Caenu

Druck und Verlag: Marburger Verlags- und Druckerei-Ges. m. b. H. — Verlagsleitung: Egon Baumgartner. Hauptschriftleiter: Fredrich Golob; alle in Marburg/Drau, Badgasse 6

Zur Zeit für Anzeigen die Preisliste Nr. 3 vom 10. April 1943 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugs geldes.

Silni obrambni boji na vzhodni fronti

Sovražnik napada med Galicijo in med jezerom Peipus - V odseku Lemberg uničenih od 14. julija doslej nad 400 sovjetskih tankov .. Slika obrambnih bojev zadnjega tedna

13. julija so sporočili z vzhodne fronte, da so se v področju Kovela zrušili opetovani sovražni napadi. V srednjem odseku se odigravajo težki obrambni boji med Pripjetom in med Düno. Zapadno od Ščare so bili izjalovljeni vsi sovjetski poskusi prodora, med tem pa so se naše divizije južno umaknile proti zapadu. Pri Oliti so v silnem protisunkov pri-

so bili vsi sovražni velenapadi ustavljeni. Kjer je sovražnik mimogrede vdrl v naše postojanke, je bil takoj zavržen v protisunkih. Severovzhodno od St. Lo-a se je sovražnik posrečilo po najtežjih izgubah potisniti našo črto na severni rob mesta. — Povračilno orožje deluje nad Londonom. — Tudi v Italiji se je stopnjevala srditost obrambnih bojev ob sedanjih žariščih vedno bolj in bolj. Sovražnik je v številnih napadih pridobil nekaj terena jugovzhodno od Livorna, pri Volterri, na obeh straneh mesta Arezzo ter južno od Ancone. — V pretekli noči so angleška letala bombardirala Berlin.

19. julij: Po večurnem bobnajočem ognju artilerije in silovitih letalskih napadih je sovražnik nameril svoj velenapad sedaj tudi v prostor vzhodno od reke Orne. Šele po najtežjih bojih ter ob velikih izgubah je mogel sovražnik vdreti v naše postojanke, kjer je bil zaustavljen po uničenju 40 tankov. Jugozapadno od Caena so se izjalovili vsi sovražni napadi. Tudi v področju St. Lo so se vršili večeraj srditi boji. Po dnevu so bili odbiti vsi sovražni napadi, zvečer pa je vdrl sovražnik v mesto. — V Italiji je nadaljeval sovražnik svoj velenapad od obale Ligurskega morja do Arezza ter do Jadranske obale. Južno in jugovzhodno od Livorna je bil sovražnik zavržen, vzhodno od imenovanega mesta pa so se naše čete v boju umaknile na severno obrežje reke Arno. V področju na obeh straneh mesta Pogibonsi ter zapadno od Arezza je sovražnik napadal brez uspeha. Jugozapadno od Ancone je sovražnik na ozki fronti napadal z močnimi oklopniškimi odredi ter se mu je ob velikih izgubah posrečil globlji vdor. Težki boji so

zadejale sovražniku najtežje izgube. Posadka mesta Vilna je odolevala tudi večeraj na zapadnem delu mesta vsem sovražnim napadom. Jugozapadno in jugovzhodno od Dünaurga se nahajajo naše čete v trdih bojih z močnimi sovražnimi odredi. Vzhodno od Opočke so bili odbiti ponovni jačji napadi boljšečikov.

14. julij: Na jugu vzhodne fronte so zavržile nemške in madžarske čete pri Kolomeji lokalne boljševiške napade. Zapadno od Lucka so se naše divizije umaknile na povelje v nove postojanke, odbijajoč pri tem sovražne napade. V zvezi z našimi umikalnimi operacijami v področju Pripjetskih močvar je bilo izpraznjeno mesto Pinsk. V srednjem odseku so izjalovile naše divizije več sovražnih poskusov prodora. Težišče bojev je bilo tu vzhodno in severno od Grodna, kjer so bili zaustavljeni močni sovražni pehotni, oklopniški in konjeniški odredi. Posadka mesta Vilna je proti sovražni premoči na povelje prodrla sovjetski obroč ter se prebila k zapadno se nahajajočim četam. Južno od Dünaurga ter med Düno in jezerom Peipus so bili razbiti številni boljševiški napadi.

15. julij: V južnem odseku vzhodne fronte je sledil v področju Tarnopola in Lucka pričakovani sovjetski napad. Vsi boljševiški napadi so bili v trdih bojih odbiti, posadki v vdori pa zapahnjani. V srednjem odseku so naše divizije v žilavih bojih onemogočile neprestane sovjetske poskuse prodora s pomočjo energičnih protisunkov. Prav tako krvavo so bili odbiti poskusi prodora severno od Vilne, na obeh obrežjih Düne ter v področju C

se stopnjevali v večernih urah. Naše čete so prepustile sovražniku popolnoma razrušeno pristanišče Ancona ter so se umaknile za odsek Eseno tik severno od Ancone. — Močan bombniški odred je napadel Kiel, drugi odred pa naselbine v Južni Nemčiji. Ponoči so se vrstili slabotnejši napadi na področje mesta Köln, na Ruhrgebiet ter na Berlin. Zbitih je bilo 89 sovražnih letal, med njimi 69 štirimotornikov.

Karte zu den schweren Abwehrkämpfen im Osten
Scherl-Bilderdienst-M.

Letalstvo je uspešno posegalo v boje, ujoč sovražne čete in orožje. 87 sovražnih letal je bilo pri tem uničenih. Ponoči je nemško letalstvo z dobrim učinkom bombardiralo sovjetski dovoz in zbirališča čet.

16. julij: V področju Tarnopol in Luck so naše divizije zavržile močne boljševiške in oklopniške napade. V protinapadu so odstranile nekaj posameznih vdorov. Med Pripjetom in Njemenom ter pri Grodnem so bili preprečeni vsi sovražni poskusi prodora. Južno od Düne so se zrušili boljševiški napadi ob velikih izgubah za boljševice. Nad srednjim odsekom vzhodne fronte je bilo po dnevu in ponoči uničenih 83 sovjetskih letal.

17. julij: Velika obrambna bitka vzhodno od gornjega toka reke Bug se stopnjuje. Nemške čete so v težkih, menjajočih se bojih zaustavile sovjetske oklopne sile, prodirajoče iz Tarnopola in Lucka. Tu je bilo v dveh dneh uničenih 125 sovražnih tankov. Med Pripjetom in Düno trajajo trdi boji na široki fronti. Ob Njemenu so onemogočile naše divizije več boljševiških poskusov prodora. Pri Grodnem so se umaknile naše čete po načrtni izpraznitvi mesta na zapadno obalo reke Njemen. Ob jezerih južno od Düne so se zrušili opetovani boljševiški napadi ob velikih izgubah za sovražnika. Prav tako tudi med Düno in jezerom Peipus. Samo južno od Opočke je zamogel sovražnik dobiti nekaj terena.

18. julij: Boljševiski so vzhodno od gornjega dela reke Bug nadaljevali svoje napade z močnimi silami. V protisunkih so razbile naše divizije vse sovražne poskuse prodora. V srednjem odseku so vrgle naše čete sovražnika, ki je na več mestih prekorajčil Niemen, na njegova izhodišča. Zapadno od Vilne, južno od Dünaurga, severno od Düne, pri Opočki ter južno od Ostrova so skušali boljševiski 17. t. m. prodor naše fronte. Vsi njihovi napadi pa so se krvavo zrušili. Severno od Düne je bilo uničenih 62 sovražnih tankov, letalci pa so uničili nadaljnjih 37 sovražnih tankov ter nad 300 vozil.

19. julij: Na vzhodu se odigrava velika obrambna bitka na vsej fronti med Galicijo in jezerom Peipus. V južnem odseku se stopnjuje srditost sovražnih napadov zlasti vzhodno od gornjega Buga. Tu besni težki boji s sovražnikom, ki prodira v smeri na Lemberg. V času od 14. julija je bilo v tem odseku uničenih 491 sovražnih tankov. Zapadno od Ko-

Eine Flußsperre entsteht

Um gegen überraschende sowjetische Angriffe von der Wasserseite her gesichert zu sein, werden quer durch einen Fluß im Mittelabschnitt der Ostfront Sperrnetze mit Signalvorrichtung gezogen, die eine Annäherung des Feindes unmöglich machen

PK-Kriegsberichtler Kocherber (Sch)

„Prišla je ura odločilnih bojev“!

Pomembna izjava japonskega min. predsednika - Sedaj je pričela prava vojna!

Istočasno z objavo japonskega cesarskega stana o zaključku bitke na otoku Saipan je podal ministrski predsednik Tojo v torek izjavo, v kateri je povedal med drugim tudi sledeče:

»Od sredine junija sem so naši častniki in vojniki na Marijanskih otokih delili v trdovratnih bojih sovražniku težke udarce, vendar je otok Saipan končno padel v sovražne roke. Minuli sta dve leti, odkar je bil sprejet cesarski dekret z vojno napovedjo. Od tistega trenutka so naše čete izvedle povsod vojaške podvige velikega obsega. Sto milijonov naših državljanov je premagalo vse možne trdote. Vsi — vsak na svoj način — so vpostavili vse svoje sile za uspešno izvedbo velikoazijske vojne. Naši sovražniki Zedinjene države in Velika Britanija, zlasti pa Zedinjene države, so medtem stopnjevali vedno bolj in bolj intenzivnost svojih protiofenziv in so naposled prodrli do Marijanskih otokov.

Naše cesarstvo se nahaja sedaj v položaju, ki

je za našo zgodovino največjega pomena. Za obrambo našega cesarstva imamo v tem trenutku samo eno pot, po kateri moramo hoditi. Čim prej moramo uničiti sovražnika in izvojevati zmago! Samo v tem, brez veake utvare in najmanjše misli na življenje in smrt, z žrtvovanjem naše totalne jakosti tej nalogi moramo izvesti našo nalogo, učinkovito izkoriščujoč izkušnje naših zaveznikov in ostalih sodržavljanov. Sovražnik stremi s svojim vojnim ciljem za obvladanjem sveta. To je borba med obrambo obstoja in oblasteljnosti, med osvoboditvijo in agresijo. Sedaj je napočil čas odločilnih bojev. Sedaj bo treba popolnoma razbiti protiofenzivo Anglo-Amerikancev. V to svrhu moramo sodelovati najtesneje z raznimi narodi Velike Vzhodne Azije in z našimi evropskimi zavezniki. Mi vsi in naš stotimilijonski narod hočemo tedaj obnoviti svojo prisego in svojo odločnost do najvišjih žrtev. Skozi tri tisočletja ohranjen in prevzeti bojni duh Japonske hočemo koncentrirati na izvojevanje dokočne zmage.

vela je obnovil sovražnik svoj napad. Tudi tu se vrše siloviti boji. Na zapadnem obrežju reke Njemen so naše čete razbile boljševiske odrede, ki so prekoračile reko v področju Grodna in Olite. Severozapadno od Vilne so bili zavrtni vsi sovražni napadi. Južno od Düne so naše čete hrabro in neomajno branile svoje postojanke proti boljševikom. Severno od Düne do jezera Peipus so bili razbiti napadi jačjih sovjetskih sil. Letalstvo je uničilo zopet številne sovjetske tanke, topove in na stotine vozil. V letalskih bojih ter s pomočjo flakartilerije je bilo zbitih 57 sovražnih letal.

„Ali je Churchill spal?“

Nemški tisk poroča iz Stockholma: »Srd londonskega in južnoangleškega prebivalstva se obrača vedno bolj in bolj proti angleški vladi sami. To je razvidno iz burnih razprav Spodnje zbornice, kakor jih je opisal »Daily Telegraph«. Kakor piše omenjeni list, je žel laburistični poslanec Shinwell veliko pritrdjevanja, ko je govoril o zanikarnosti vlade glede obrambe. Neodvisni poslanec Granville je vprašal ironično, ali Nemci niso morda s svojim povračilnim orožjem nepričakovano zbudili Churchillovo vlado iz njenega spanja? Ko je Attlee kot Churchillov zastopnik odklonil tajno razpravo, mu je konservativec Earl Winterton zabrusil sledeče: »Tu ne razpravljamo o tem, ali želimo ali ne želimo kritikovati Churchilla. Zahtevamo samo priliko, izraziti v tej zadevi svoje mnenje. Na tem prav nič ne izpreminja dejstvo, da je Churchill že oddal svojo izjavo o nemškem orožju »V 1«. Mi smo člani Spodnje zbornice in zahtevamo, da se to upošteva.«

Iz parlamentarnega poročila imenovanega lista je nadalje razvidno, da je imel notranji minister Morrison v Spodnji zbornici težko stališče, ko so številni poslanci zahtevali zvišano letalsko zaščito južnoangleškega prebivalstva. Morrison je končno moral priznati, da je ureditev novih letalsko-zaščitnih naprav čisto materialno vprašanje, ki ne dovoljuje izdati oskrbe prebivalstva. Dejanski položaj v Južni Angliji je tak, da ogroža angleška protiletalska artilerija prebivalstvo. Celokupna Južna Anglija je polna flakartilerije. Drobeci granat kar dežujejo, prav tako tudi krogle lovcem, namenjene bombam »V 1«. Poleg tega nimajo v Južni Angliji na deželi nikakih siren, tako da se ljudje ne morejo pravočasno umakniti.

Morrison je govoril zadnje dni pred bombnimi oškodovanci. Izjavil je med drugim, da nima upanja, da bi se našlo že kmalu učinkovito protisredstvo. Kdor v področju, kamor

padajo bombe »V 1« nima nikakega vojno važnega opravka, »pač naj izgine kam drugam«. Proti tej izjavi se je postavil list »Daily Sketch«, ki piše: »Ako nima notranji minister povedati nič drugega, bi si bil svojo izjavo lahko prištedil. Kdor ima oči in vidi, kaj se v Južni Angliji dogaja, ne potrebuje več dokaza za to, da proti letalcem bombam ni nikakega obrambnega sredstva.«

□ Umrl je Eduard Herriot. V 72. letu svoje starosti je umrl te dni bivši francoski ministrski predsednik Eduard Herriot. Pokojnik je bil tipični politik tretje republike. Minister raznih vlad je bil šestkrat, trikrat je načeloval vladam kot ministrski predsednik, petkrat je bil izvoljen predsednikom parlamenta, bil je pa tudi njegov zadnji predsednik v tretji republiki. Rojen leta 1872 v Troyesu, je s 33 leti postal župan mesta Lyon, ki ga je z malimi presledki izvolilo še večkrat svojim županom. Imenovanemu mestu je načeloval tudi še po polomu Francije do septembra 1940. Dokler je Nemčija odplačevala vojno odškodnino, je bil Herriot za sporazum med Nemčijo in Francijo. Ko je pa v Nemčiji oživel nacionalistično gibanje, je spremenil svoj pogled ter se približal Angliji, kar je dovedlo do nastanka nove francosko-angleške zveze, kateri sta se pozneje

Karte zum Kampfraum Finnland

pridružili še Amerika in Sovjetija. Herriot je junija 1940 bežal s takratno vlado v Bordeaux ter se od tam preselil v Vichy. Radi rovarjenja zoper vichysko vlado, so ga leta 1942 vtaknili v koncentracijsko taborišče.

TORPEDO, KI GA VODI MOŽ

**Uspešna vpostava novega bojnega sredstva nemške vojne mornarice
Kako izgleda novi torpedi?**

Iz Berlina poročajo: Vrhovno poveljstvo nemške vojske je sporočilo v svojem poročilu z dne 18. t. m., da je bilo potopljenih več sovražnih ladij z novim bojnim sredstvom vojne mornarice, in sicer s torpedom, ki ga vodi en mož. Führer je na predlog Großadmirala Dönitz-a odlikoval Oberleutnant-a zur See Johann Krieg-a in Obergefreiter-ja Walter Gerhold-a z Vitežkim križcem k Železnu križu. Imenovani Oberleutnant je poveljnik teh novih torpedov v zalivu Seine, Gerhold, ki je star komaj 23 let, pa je s svojim torpedom potopil neko angleško križarko razreda »Aurora«. Gerhold se je s svojim torpedom priplazil mimo šesterih rušilcev ter je z mrzlo preracunjenostjo kljub vsem težavam napadel omenjeno križarko. Ladja se je potopila po eksploziji kotala. Gerhold je bil radi hrabrosti pred sovražnikom povišan Maatom. Pri uničevanju sovražnih vojnih in transportnih ladij v vodah invazijske fronte so se odlikovali tudi Bootmann Schludt, Bootmann-Maat Zimmermann, Matrosenhauptgefreiter Bräuer, Matrosengefreiter Berger, Matrose Feddersen in Matrose Schachinger. Prejeli so Nemški križ v zlatu.

Torpedo z enim možem je bil vpostavljen uspešno že v Italiji pred lukama Anzio in Nettuno. Dobro se je obnesel tudi v zalivu reke Seine, kjer se nahajajo iste razmere kakor v Italiji. Orožje je sovražnika ponovno iznenadilo. Nastalo je šele

pred kratkim na zahtevo, da se naj napade z razpoložljivimi sredstvi brez velikega preizkuševanja in dragocenih sestavin orožje, ki bi lahko uspešno uničevalo zbiranja ladij, kakor jih je opazati v mostiščih.

Torpedo z enim možem je enostavna, toda smiselna zveza dveh torpedov, kakor jih izstreljujejo iz podmornic, rušilcev ali torpedov. Eden izmed obeh torpedov je nosilec, drugi pa je izstreljek. Slednji je na dveh mestih obešen pod nosilca in leti z električno energijo in z veliko brzino proti cilju. Mož, ki se nahaja v torpedu, ima posebno pripravo za merjenje. Strelec se nahaja v glavi nosilca in ima jedva prostora poldrugi meter dolžine in 75 centimetrov širine. V tem izredno majlem prostoru lahko napravi samo najpotrebnejše gibe. Med nogami ima krmilo in pripravo za odstrelitev. Kupola iz stekla Plexi ga hermetično zapira v torpedu. Strelec ima za časa vpostave posebno pripravo za dihanje, lovsko krinko in dvoje nabojev kalija, ki skrbita za najpotrebnejšo obnovo zraka. Strelec lahko vrže kupolo vsak trenutek raz sebe, čim je izstrelil torpedo. Vsekakor morajo ti možje v vsakem posameznem slučaju podati največje dokaze hrabrosti in pripravljenosti na smrt. Njihova prostovoljna vpostava in njihova nerazrušljiva vera v uspeh napram trenutni sovražni premoči je brez primere.

Razgled po bojiščih „The rest of your life“

Od strani naših skupnih sovražnikov dolgo pripravljene napad na francosko obalo v Normandiji je ustvaril nov položaj naših celokupnih front. Od 6. junija imamo težišče vseh frontnih položajev na novi zahodni fronti, kjer nastopata dva svetovna imperija ob sodelovanju svojega obojskega zaveznika Sovjetije na vzhodu in italijanske fronte na jugu, da bi nas z združenimi močmi spravili bližje k odločujočim bitkam. Razvoj dosežanih operacij v Franciji je Anglo-Amerikancem res omogočil izkrcanje in zavzetje delno neuporabljivega pristanišča Cherbourg, o prebitju naše obrambne fronte, ki bi jim naj omogočila razširitev operacijskega prostora v širino in globino, pa za enkrat ni govora. Anglo-ameriška vpostava ogromne tehniške in človeške premoči kljub temeljitim pripravam ni dosegla svojih namenov in ciljev.

Ugotovljeno je, da že samo izkrcavanje ni teklo na način, ki bi bil omogočil izvedbo prvega nadaljnjega in potrebnega prodiranja. V trenutku, ko je to dejstvo prisililo napadalce k spremembi v svoji zamisli in operacijskih načrtov, je to bila za nemško obrambo velika pridobitev, ki jo je spretno in dobro izkoristila in je še izkoristi.

Prostor, ki je v rokah Anglo-Amerikancev, je že z ozirom na samo obrambo pred morebitnimi nemškimi protinapadi premajhen za operacije. Sile, ki so jih zbrali na zavzetem prostoru, nimajo možnosti za primeren razvoj in pravilno postavitve ter so izpostavljene ogromnim izgubam, ki stvarno rastejo od dneva do dneva. Pa naj si napadajo sami ali pa odbijajo nemške protinapade. Vsa prizadevanja nasprotnika, priti bližje k svojim ciljem, so se izjalovila. Ves trud Anglo-Amerikancev je padel v morje, ker so kljub za-

lostnim izkušnjam, ki so jih že imeli z nemško oboroženo silo v Severni Afriki, pri Dünkirchenu in Dieppe-ju, podcenjevali njeno vodstvo in njene sposobnosti. Množinstveni napadi, ki naj bi s svojo materialno in številno premočjo uspeli, vežejo in zaposlujejo do precejšnje mere naše sile, kar pa naša vojska še zdaleka ne občuti tako silno, kakor občutijo Anglo-Amerikanci ta način izrabljanja svojih materialnih, človeških in moralnih sil.

Mnenja nemških, nevtralnih in tudi anglosaških vojaških strokovnjakov in opazovalcev soglašajo v tem, da se zmožnost in udarnost nemške obrambe na zahodu kažeja v obliki in elanu, ki ga niso nikjer pričakovali. O umnem diriganju ter hrabrosti oficirjev in vojakov v vseh dosežanih bojih, govori dejstva. Računi, ki so jih plačali Anglo-Amerikanci za svoje komaj kakih 250 do 300 km široko in razmeroma stisnjeno mostišče ob francoski obali, so tako visoki, da sta ameriška in angleška javnost že v prav neprijetnih skrbeh, kako bo z nadaljnjim razvojem samo delno uspele invazije. Ogromne številke desetstisocev mrtvih in še več ranjenih in ujetih rastejo od ure do ure. Dovoz rezerv preko morja iz Južne Anglije se pri teh vojaki, ki prav za prav ne vedo, zakaj se jih vodi na bojišče, vrši z veliko večjo malodušnostjo kakor bi to bil primer, če bi njihova fronta v Franciji beležila velike uspehe.

Nemški vojniki, ki se zavedajo, da gre ta boj za najvišje ideale in najsvetejše prepričanje nemškega naroda in Evrope, to je za biti ali ne biti. V bojujejo junaško in požrtvovalno kakor levi. V svojem fanatizmu se v kritičnih trenutkih odločijo raje za smrt kakor pa za umik, o kaki predaji sovražniku pa sploh ne more biti niti govora. Pri tem jim razen zaupanja v zmogljive poveljnike in v svojo lastno moč daje pogum in elan tudi povračilno orožje »V 1«, ki z obstreljevanjem južnega dela Anglije, predvsem mesta London, ne povračuje Angležem samo njihovo teroriziranje nemškega civilnega prebivalstva po letalskih gangsterjih, temveč ovira in vznemirja tudi sovražni dovoz iz Anglije v Francijo. Nemška fronta je v obrambi zahodnega dela Evrope tudi zato še prav posebno odporna in vzdržljiva, da lahko uspešno kljubuje sovražni premoči, ker se zaveda, da bo nemška vojna tehnika, ko nastopi čas, prišla na pomoč še z drugim novim in učinkovitejšim, sovražniku neznanim in za njega poraznim orožjem.

V splošnem je naša zahodna fronta v znaku obrambe, kakor smo v defenzivi tudi na vzhodu in v Italiji. V kolikor smatra naše vojno vodstvo za potrebno o tem informirati svoj narod, je naše defenzivno stališče vseh treh front po njegovih razlagah gledati v tem smislu, da ni važna lega front. Zadostuje nam zavest, da so naše fronte infaktne in neprebitne in da se njihove premikalne operacije vršijo po inicijativi in navodilih našega vodstva. Ta izmikalna taktika ima namen, slabiti in uničevati na vseh frontah nasprotno sile ter jih krajevno in časovno vezati in siliti na boje, kakor jih želi in potrebuje nemško vojno vodstvo. Ko bo nekoč položaj zrel za odločilne bitke — morda celo v zvezi z novimi presenečenji na področju vojne tehnike — bo prišla naša inicijativa za zmagovite zaključujoče bitke.

Borili so se do zadnjega trenutka

Cesarski japonski glavni stan je izdal v torek o zaključnih bojih na otoku Saipan sledeče obvestilo:

Na otoku Saipan so pričele naše bojne sile 7. julija silovit napad proti sovražniku, kateremu so prizadevale težke izgube. Celokupno japonsko moštvo je končalo do 16. julija z junaško smrtjo, med njim komandant subzemskih sil podmaršal Jōgicugu Saito, komandant mornariških ednaja konteradmiral Taujūmūta in vrhovni poveljnik v tem odseku podadmiral Nagumo.

Japonsko prebivalstvo na otoku Saipan se je borilo s čelami vred do konca borbe. Domneva se, da je prebivalstvo delilo isto usodo z našimi oficirji in vojniki.

K temu pripominjajo v japonski prestolnici še sledeče: Vrhovni poveljnik japonskih sil na Saipanu je vodil pred pričetkom bitke svečano ceremonijo ter je na to zdrvel s trikratnim klicem »Banzai« in s potegnjenim mečem proti sovra-

žniku. Okrog 3000 ranjencev si je prostovoljno vzelo življenje. Vsi drugi vojaki so se vrgli besno proti sovražnim postojankam in so se borili do zadnjega trenutka, prizadevajoč Amerikancem ogromno škodo in izgube.

Volivna propaganda Rooseveltovih demokratov obljublja narodu Zedinjenih držav po vojni višji življenjski standard, popolno zaposlitev in mir. Istočasno pa se množijo v Zedinjenih državah tudi glasovi, ki svarijo narod pred utvarami oblastnikov. V prvi vrsti bi bilo omeniti knjigo, ki je izšla pod naslovom »The rest of your life« (Ostanek našega življenja) in ki jo je spisal vodja preiskovalnega zavoda v Manhattanu, Leo Cherne. Avtor knjige je že preje zaslovel s svojimi spisi iz področja sociologije in gospodarstva. Cherne je zelo odkritosrčen in proročuje Amerikancem, da po vojni v Zedinjenih državah 19 milijonov ljudi ne bo imelo zaposlitve. Gigantski porast števila brezposelnih bo neizogiben, ako ne bo uspešno dvigniti ameriške produkcije nad stanje leta 1940. Tak rapidni porast pa ni verjeten, ker pričakovane povojne konjunkturo ne bo. Nastala bo po mnenju Cherne-a pač navidezna prosperiteta, ki bo prinašala korist samo gotovim industrijam. To se bo pa zgodilo na škodo industrijskih panog, obenem pa se bo vedno bolj in bolj povečevala pošast brezposelnosti. Par velekapitalističnih koncernov si bo medseboj porazdelilo povojne posle, medtem pa bodo mala in srednja podjetja skrčila svoje obrate, v kolikor ne bodo popolnoma skrahirala. Navadni ameriški državljan bo po vojni še nadalje plačeval sedanje visoke vojne davke. Istočasno pa bodo trgovini in industriji pod pretvezo pospeševanja njune delavnosti dajali razne davčne olajšave. Upanje ameriškega delavstva, da bo povojna doba prinesla več socialne pravičnosti, se ne bo izpolnilo, kakor se tudi ne bo izpolnilo upanje, da bi ponehala politična in plemenska napetost v Zedinjenih državah. Spritko takih izgledov ni nič čudnega, da je Cherne-jeva knjiga obrnila naše pozornost velikega dela Amerikancev.

Razni ameriški opazovalci zatrjujejo, da se odigravajo nevarna nasprotstva med frontnimi bojevniki, ki zahtevajo kruha in dela ter med civilisti. Črnci in belci se bodo po vojni še manj razumeli kot doslej, ker bodo črni vojaki no povratku s fronte zahtevali socialno in gospodarsko enakopravnost. Nežidovsko prebivalstvo bo obrnilo svoj srd proti židovskim izkoriščevalcem, ki so v vojni obogateli. V ozadju teh notranjih motenj organizma ameriškega naroda pa se bo nahajal ogromni državni dolg v višini 300 milijard dolarjev. Mnogi Amerikanci so sanjali, da si bodo po vojni (kakor pred vojno) lahko kupili in vzdrževali svoj avtomobil ali celo privatno letalo. Vsi omenjeni činitelji bodo pa ustvarili temu nasproti po vojni tako nesigurno splošno stanje, da notranjega mira sploh ne bodo mogli vzdrževati, dočim se bo zunanji mir ohranil samo za dobo ene generacije.

To je — v kratkih obrisih — vsebina uvodoma citirane knjige, ki je napravila na ameriško javnost najgloblji vtis.

* Znak za uničenje oklopnikov v Finski. Maršal Mannerheim je odredil, da dobi vsak finski vojak, ki uniči sovražni oklopnik, v znak osebne vpostave v tej vojni na desnem rokavu našit trak, ki ga je smatrati kot odklikovanje.

Francoska kri za Anglijo?

Že dalje časa je opažati, da angleške in ameriške oblasti ne morejo več prikrivati svoji javnosti dejstvo, da je invazija v Normandiji doslej zahtevala strašne žrtve, ni pa doslej niti najmanj opravičila teh žrtv s pričakovanim uspehom. Londonški »Observer« razmotriva o vzrokih nezadovoljujočega položaja in razvoja na invazijski fronti ter prihaja povsem pravilno do sklepa, da je omejeno ozemlje, s katerimi razpolagajo zavezniki na francoskih tleh, glavni razlog za počasno napredovanje napada. To je vprašanje, s katerim se muči zavezniško vrhovno poveljstvo. Dokler ne bo nikakih izpadov iz dosežanega mostišča, zavezniki ne razpolagajo s tistim prostorom, ki je potreben za razvijanje napada. »Observer« je na ta način zabeležil grenko anglo-ameriško spoznanje, da so bile dosežane vojaške operacije v Normandiji v pravem smislu besede brez uspeha, saj niso ustvarile niti napadalne baze, ki bi odgovarjala gigantski vpostavi ljudstva in materiala. V svojih neprijetnih razmotritvah se vprašuje list, da-li je počasnost vojaškega razvoja zares neizogibna. Odgovor, ki ga daje »Observer« samemu sebi, pa je značilen za angleško mentaliteto ter za staro, v angleškem narodu vkoreninjeno pojmovanje, da se morajo vojaške odločitve po možnosti doseči na račun in v breme drugih narodov. List se niti ne bavi z vprašanjem nadaljnjega razvoja invazije z vidika lastne vojaške vpostave, nego postavlja zahtevo po vpregi francoskega prebivalstva pred voz anglo-ameriškega invazijskega podjetja. »Observer« govori o neki reviziji dosežane invazijske strategije, pri tem pa misli na francoske teroriste ali partizane, ki bi jih po njegovem mnenju bilo treba opremiti z orožjem, da bi iz notranjosti Francije ustvarili predpogoje za hitrejši razvoj napada na invazijski fronti. Francozi naj bi torej hodili za Angleže po kostanj v žerjavici. Francosko prebivalstvo je doslej v številnih primerih manifestiralo svoje »simpatije« za svoje »osvoboditelje« na ta način, da je opljuvalo anglo-ameriške vojne ujetnike, ki so se imeli za svojo varnost zahvaljevati samo krepkemu poseganju nemških spremljevalcev. Francozi gledajo sedaj z lastnimi očmi veliko krvno puščo Anglo-Amerikancev v Normandiji. Podoba je, da nimajo niti najmanj prave volje, žrtvovati svojo kri, da bi na koncu morda še doživeli angleški beg po vzoru nekdanjega Dünkirchena. Iz lastnih anglo-ameriških poročil se zrcali tedaj invazija kot podjetje, ki ni zahtevalo samo silnih krvavih žrtv, temveč tudi kot vzrok velikega dvoma, da li bodo Anglo-Amerikanci zamogli izvesti odločilne operacije z lastno silo in brez pomoči.

Nacionalsocializem ceni in spoštuje vsako ročno in umno delo

Delo so cenili in čislali vsi veliki duhovi. Danes, ko smo radi vojne z delom preobloženi bolj kakor kedaj koli poprej, je ravno delo prav posebna osrednja točka našega življenja. V poklicnem delu prebije človek največji del svojega življenja, zato je tudi delo listo, ki ga preživlja in mu omogoča obstoj, poklicno udejstvovanje tvori tedaj sredinjico vsega. Vsak človek se zaveda, da mu tvori njegovo delo in njegov poklic fundament vsega njegovega izživljanja. Mislečemu človeku ne povemo nič novega, če rečemo, da je poklicno udejstvovanje človeka urejevalec njegovega življenja v vsakem oziru. Zato je naravno, da je skrb vsakega človeka za delo, službo ali eksistenco najbolj važna. Mirno bi se lahko reklo, da gredo vsa človeška stremjenja v glavnem za tem, da si ljudje uredijo kolikor možno dobro in zadovoljivo poklicno udejstvovanje.

Človek, ki je v svojem poklicu zadovoljen, bo prav lahko, ali pa vsaj veliko lažje kirmaril, tudi ostali del svoje življenske ladje, bolj težko je pa tistim, ki nimajo primerne eksistence ali zaposlitve in so že pri svojem delu nezadovoljni in nesrečni.

Uvidevni ljudje se zavedajo, da ni vsak človek za vsak poklic. Saj vemo, da je eden ali drugi bolj talentiran in sposoben za eno, drugi zopet za drugo delo itd. in ker mora nekdo ostati tudi pri delu kot vodja istega ali gospodar, je naravno, da se morajo ljudje zadovoljiti tudi s položaji, ki so jim po sposobnosti in izobrazbi primerni.

Kakor povsod, tako je nacionalsocializem v zadnjih deset letih tudi na področju dela veliko storil. Medtem ko je bila nekoč v Nemčiji izbira poklicev v veliki meri odvisna od premoženjskih razmer, je danes vse to že čuvno spremenjeno in usmerjeno v pravičnejše metode in načine. Geslo nacionalsocializma je, zmožnega na vodilno mesto, nadarjenega tja, kamor po svoji nadarjenosti in sposobnosti spada, da bo v poklicnem delu koristil sebi, svojim in skupnosti, če ne razpolaga s sredstvi, da bi se za dotično delo sam izsolal in pripravil, je to delo in skrb ljudske skupnosti.

To je pa lepo in velik korak naprej in marksiko, ki bi radi pomanjkanja sredstev moral ostati ves svoj vek pri delu, ki mu ne ugaja, ki ga ne veseli, in ki ga dela nesrečnega, je v novem redu, ki ga imajo sedaj v Nemčiji, lahko na položaju in v poklicu, ki mu odgovarja ter dela in opravlja to, kar ga veseli.

Delavec z rokami ali z glavo ne dela samo za sebe, temveč za ljudsko skupnost. Njegove storitve so seveda čisto drugačne, če dela delavec z veseljem in dobro voljo, če je za delo in svoj poklic vnet in navdušen, kakor pa, če bi delal iz mrznje in nevolje, prisiljen in vtaknjen v poklic in delo, ki mu preseda.

Med delom in delom so tudi razlike. Z dobro voljo in ljubeznijo do dela opravljena dela, so po svojih izdelkih v kvalitativnem in kvantitativnem pogledu vedno dalje nad deli in izdelki, ki so opravljena po delavcih in nameščencih nezadovoljnih, temnih in nesrečnih obrazov.

Scharfschützen

Vor dem Betreten eines Kornfeldes hat dieser Scharfschütze einer der Umgebung angepaßte Tarnung angelegt, die ihn fast unsichtbar macht.

PK-Kriegsberichtler Tieman (All-Sch)

Nacionalsocialistična propaganda

Dr. Michael Bäuml je napisal o naslovni temi sestavek, iz katerega posnemamo sledeče:

Propaganda je bila že od nekdanjega stalen spremljevalec nacionalsocialistične stranke. Pojem propaganda kot politično orožje nima nič skupnega s sejmarskimi metodami kakega samo na materialne vrednote se opirajočega sistema. Propaganda služi samo zmagi ideje, ki je dobojevana preje, če zajame človeka v globokih temeljih. Na svetu sploh ni preobrazovalnega gibanja, ki ne bi poskušalo s propagando zanesti svoja prepričanja med množice. Propaganda snubi in se bojuje za dušo skupnosti, da bi se vrnila v najmočnejšo stanico človeškega življenja ter od tam prodirala v veliko skupnost. Njene poti so mnogostranske. Njene oblike se prilagodevajo zunanji in notranji potrebam. V svojem pojavu je gibljiva, o oznanjevanju svojih nauk pa brezkompromisa. Propaganda razgali brezobzirno nasprotnika, ona objasni in vzgojuje, ona zagrablja lenega duha in fantazira odprta in sprejemljiva srca. Propaganda oblikuje idealiste, če zastopa dobro stvar, ustvarja pa tudi vernike, če se bojujejo za svetovni nazor.

Prvo sredstvo propagande je vnetljiva in zajemljiva beseda, njen najboljši pomočnik pa dober vzgled. Beseda se sprejme, prizna njena pravilnost, vse to se pa pozabi, če ni v ozadju osebnosti, ki živi po vzorcu nauka, za katerega gre. Vodstvo in narod sta medsebojno navezana na vzajemno zaupanje. Orožje ki naj brani to zaupanje, je propaganda. V narodni državi je propaganda dragocena dobrina. Zato se tudi mnogo

zahteva od njenih duhovnih nosilcev. Ti delujejo v dušah skupnosti, zvesti svojemu notranjemu nalogu, ločujoč resnično od napačnega, izgovarjajoč življenske cilje, pospešujoč enotnost naroda s pomočjo ideje, ki so se ji zakleli.

Brez propagande ni nikakega narodnega vodstva. Vsako državno telo, je izročeno skorajšnjemu rušenju, če nima sistema dobro premišljenega dirigiranja ljudstva. Ta izkušnja je za Nemce posebne važnosti. Nemce ni nikdar premagala moč sovražnikov, vedno je bila pregreha notranje nesloge, ki jih je spravila ob zmago. Nemški narod je izvršil tekom svoje zgodovine junaška dela. Premostil je silne dogodke človeštva. Kljub vsemu se pa vleče skozi njegovo dvatisočletno zgodovino gibanje valov kot neizprosno prokletstvo njegove usode. Vsakemu višku je sledil padec. Narod je razpadal, ne da bi se tega zavedal, ker ni bil enoten v svojem hotenju. Vse storitve so postale brez moči, sovražniki so se mu pa rogali, akoravno je predstavljal močnega velikana. Narodu je pač manjkal vodja, ali pa je vodja bil velik državnik, mogočen vojskovodja, ne da bi pri tem bil hkrati revolucionar, ki bi s strastjo odstranil to dedno zlo nemškega bitja ter spravil bližje k uresničenju sanje večnega nemškega Reich-a.

V prvi svetovni vojni so padli najboljši nemški sinovi. Milijonov pridnih žensk in moških je delalo noč in dan, kmetje so garali od ranega jutra do poznega večera. Doprineslo se je najtežje žrtve, rodili so se velik sklepi. Vpostavljen je bil ves pogum nemškega naroda. Požrtivostnost je bila brez primere. Kljub vsemu se je takratno

štiriletno najhujše vojskovanje zaključilo s sramoto v Versaillesu.

Adolf Hitler je leta 1935. v Nürnberg-u rekel: »da so uspehi bojev za nemško usodo, merjeni po uspehih drugih narodov, obžalovanja vredni. Ker uvidimo to dejstvo brez vsake samoprevare, nam nalaga skrb za bodočnost našega naroda obveznost, da ugotovimo njene vzroke. Takih pojavov se ne more rešiti z enostavno pripombo, da primanjkuje velikih mož, saj tudi stalen uspeh kakega naroda ne more biti plod neprestanih velemov. Globlji vzrok temu leži na žalost največkrat v slabosti notranje povezanosti in notranje stanovitnosti naroda, kakor tudi v napačni konstrukciji naše državne ustave.«

Adolf Hitler je ustvaril kljub bedi in revščini nemškemu narodu ureditev, ki jamči, da so izključeni vsi nekontrolirani vplivi na moč nemškega naroda in da ostane obvarovana njegova notranja trdnost. Nacionalsocialistična stranka se drži načela dirigiranja ljudi, ki vedno lahko vzdrami nove vrednote. Dirigiranje stoji na treznem spoznavanju in ga razširja z brezobzirno resničnostjo. Že v času notranjega boja je nastopalo brezpogojno po poveljih ter zasledovalo cilj, ki mu je bil postavljen. Vodilo je ljudi, ki so se mu priznavali, od bojevniškega odseka do odseka ter bilo nošeno v veri in upanju nešteti nemških mož in žen, ki so mu ostale zveste do nastopa zaželjene ure. To so bila leta, ko je klic Führer-ja in njegovih bojevniških tovarišev odmeval po nemških pokrajinah kljub obrekovanju in lažem. Vse te trdne preizkušnje se je prestalo, ker so se povezali razumni življenski zakoni s plemenitimi čednostmi nemškega naroda in ker je nov nauk z mladeniško silo premagal staro izrabljeno miselnost.

Čim težje postajajo življenske razmere, tem bolj raste pomen dirigiranja ljudi po nacionalsocialistični stranki. Najtežji problemi sodobnosti zahtevajo resnična pojasnila. Sovražnik poskuša zavesno razbiti zaupanje med vodstvom in ljudstvom ter izpodkopavati nemško enotnost, kakor je to delal nekoč. Laž se navadno lažje širi kakor resnico, in strah postane nalezljiv, kakor kašna bolezen. V obrambo vzake zmote, ki bi lahko prinesla uničenje nemškega naroda, je bila svojevoljno vpostavljena nemška tatarska, ki razbija z izredno strastjo varljive navidezne prikazni. Nastopa se po starih načelih nacionalsocialističnega dirigiranja ljudi. Nacionalsocialistični propagandi ne zadostuje, da pojasni s tremi ali štirimi vrstami preklica vse največje nerazume in razalitive nemškega naroda. Nacionalsocialistična propaganda napada, ker je prežeta duha, ki jo je rodil in ki se je vedno priznaval k dejstvu, da je v napadu najboljša obramba.

Nezaslišno objestno bi igrali sovražniki z nemškim narodom, če ne bi bil pod okriljem svojega vodstva neranjiv pred puščicami zahrbtnih zvijač. Nacionalsocialistični nauk izžareva ravno v težkih časih novo vero, dviguje voljo do odpora, razlaga človeško življenje kot boj dobrega proti slabemu ter resnico večnih načel, ki se glasi: »Nisam, kar je na svetu velikega, ni bilo človeku podarjenega. Vse si je moral grenko in težko priboriti. Tam kjer vlada neupogljiva volja, se pa lahko zlomi vsako silo.«

Trideset vojnih členov za nemški narod

Člen 29.

Imamo materialiste, ki samo mislijo na udobnost in na uživanje, ne da bi imeli kakšen smisel za zgodovinske dolžnosti. Tem velja naše zaničevanje. Iz lakomnosti po življenju so pripravljani prodati vso bodočnost našega naroda. Kjerkoli se pojavijo in oglasijo, se jim moramo takoj zoperstaviti z vso strogostjo. Stvarnih razprav sploh ne razumejo, ker presojajo vse iz egoizma. Taki ljudje delujejo po načelu: za nami pride lahko vesoljni potop! Tem breznačajnim ljudem stavimo nasproti naše načelo: če smo se že za mnogo let odpovedali naši življenski sreči, naj imajo vsaj naši otroci in vnuki nekoč boljši!

Res je, da se najdejo materialisti in sebičneži, ki jim je lepo in udobno življenje edini cilj. Prepustajoč delo in skrb drugim, gledajo, kje in kako bi na njihov račun zajemali dobrine z veliko žlico, domovina, narodna skupnost ter vse, kar je s tem povezanega, jim je pa deveta briga. Njihovo hudo delstvo gre tako daleč, da so pripravljani, prodati in izdati svoj lasten narod in svojo domo-

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

Von der Abwehrschlacht im Osten
Die Versuche der Sowjets, mit großen Materialaufwand unsere Ostfront zu überrennen, sind fehlgeschlagen. Grenadiere und Kanoniere leisten erbitterten Widerstand — »Zu gleich«... mit vereinten Kräften wird Granate und Kartusche vorgeschoben.
PK-Kriegsberichtler Geller (Atl—Sch)

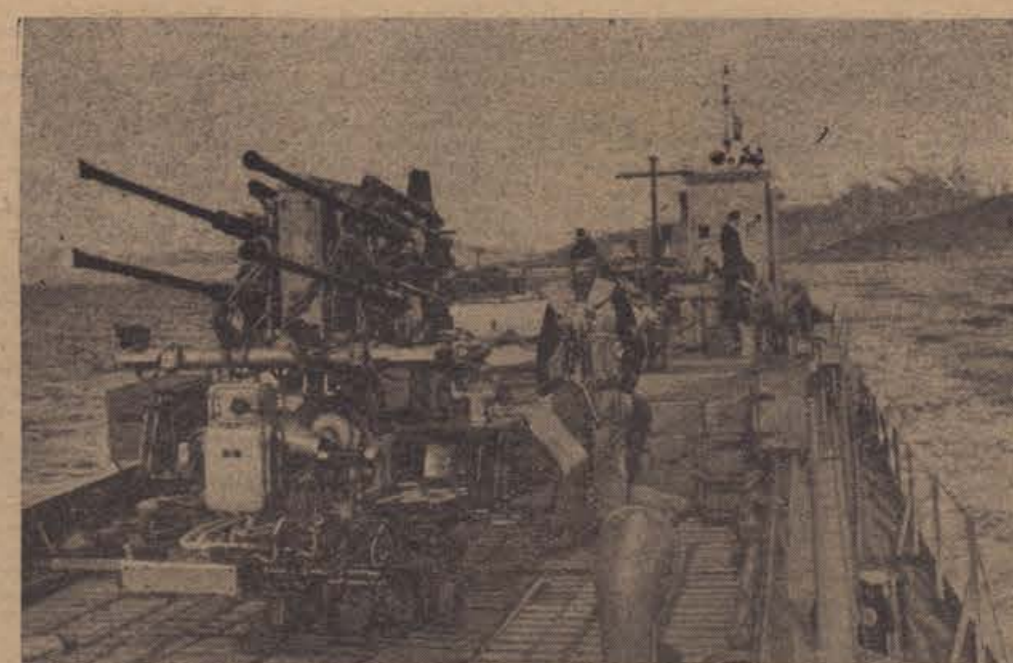
Auf einer Kampffähre unserer Kriegsmarine
Die Kampffähren der Kriegsmarine haben ihre Gefechtskraft und ihre Seetüchtigkeit in vielen Einsätzen und Gefechten, besonders aber bei der Geleitsicherung unter Beweis gestellt. — Unser Bild zeigt: Vierlingsflack an Bord einer deutschen Kampffähre.
PK-Kriegsberichtler Maltry (Sch)

Von den Kämpfen in Mittelitalien
Ein deutscher Stroßtrupp geht durch das schluchtenreiche Gelände der Toscana vor.
PK-Kriegsberichtler Elle (Sch)

Vorpostenboot gegen Flieger
Fliegeralarm! Sofort ist die Bedienung an den Geschützen. Mit wenigen gutliegenden Feuerstößen abgewehrt, zieht der Tommy dicht über See ab. Das Vorpostenboot steuert seinen alten Positionskurs weiter.
PK-Kriegsberichtler Höckert (Atl—Sch)

Vom Kampf unserer finnischen Waffengeführten
Mit zäher Verbissenheit kämpft Finnlands Wehrmacht den Ansturm der sowjetischen Massen, jeder Fußbreit Boden wird mit größter Erbitterung verteidigt.

Im pausenlosen Lärm der Abwehrschlacht

Von Kriegsberichtler Kurt Klein-Schonnefeld

PK Seit Wochen nun schon tobt die Schlacht, herbräusend wie eine riesige Woge, von Bobruisk sich langsam nach Westen verlagernd, um diese Landbrücke nördlich der Pripiet-Sümpfe. Das Land ist ein weites, flachhügeliges Meer, in dem einzelne Waldstücke wie dunkle Inseln schwimmen und über dem die erbarmungslose Hitzeglocke eines wolkenlosen stahlblauen Himmels steht. Im Bereich der Schlacht, deren Lärm ununterbrochen bei Tag und bei Nacht anhält, ist für das schauende Auge wenig zu sehen. Schützengräben und ausgebaute Feldstellungen sind Seltenheiten. An Ortsrändern, in Straßengräben, in den hohen, reifenden Kornfeldern, in flach sich auspuckelnden Weideflächen, in dem Weidengestrüpp an den Ufern seichter Bäche, haben sich unsere Soldaten einquartiert. Sie haben sich hastig flache Löcher geschaufelt, haben sich aus Erde, Zweigen und Grasplatten Gewehrauflagen aufgeworfen, starren aus staubverkrusteten Gesichtern über das geringe Stück Land, das sich ihren Blicken bietet — und warten und schießen. Vor und zwischen ihnen immer wieder das Plat-

zen der Granaten, die einen flachen Staubpilz aufwirbeln, der lange und träge in der windlosen Glut des Tages oder in der schwülen, klebrigen Luft des Abends stehen bleibt.

Neue Taktik sowjetischer Infanterie

Immer wieder ist es die Einsamkeit, die fast erstorbene Leere, die das Schlachtfeld kennzeichnet. Staub und Dreck und Hitze, erbarmungslose Hitze. Dann der Angriff des Feindes. Spürbar zunächst nur an dem sich steigenden Einsatz der Granatwerfer, die unseren Abschnitt abtasten und überschütten. Die Körper pressen sich noch dichter an die Erde. Die schweißnassen, lehmfarbenen Hände greifen das Gewehr noch etwas fester. Und dann, irgendwann, rückt die sowjetische Infanterie vor. Nicht nur in geschlossenen Reihen oder kompakten Rudeln, wie wir es sonst gewohnt waren, sondern in kleinen, auseinandergezogenen Gruppen, die hastig von Deckung zu Deckung springen, immer näher. Und über uns hin wirft sich jetzt das pausenlose Klappern und Hämmern der Maschinenwaffe und die ersten

dumpfen Schläge der Handgranaten, knallen deutlich vernehmbar durch das ununterbrochen weiterrollende Granatfeuer. Manchmal bleibt ein dunkler Schatten, der gerade noch sprang, als brauner Fleck mitten im Gelände liegen. Vielleicht schreit er — aber niemand hört es. Vielleicht war er auch sofort tot. — Wer weiß es. Die Welt des Einzelnen besteht seit geraumer Zeit aus nichts anderem mehr als aus seinem Gewehr, seinem Maschinengewehr, seinen kostbaren Handgranaten; und aus diesem armseligen, hitzedurchglühten Stück Erde, in das er sich eingekrallt hat. Plötzlich zischen Sprenggranaten mit scharfen Pfeifton hart über unsere Köpfe hinweg. Panzer! Zunächst hat sie niemand gesehen. Irgendwo glitten ihre Türme mit den suchenden Rohren über das halbmannshohe Getreide. Das Mahlen ihrer Ketten und das Arbeiten ihrer Motore gehen unter in dem pausenlosen Lärm der Schlacht. Die Panzer rollen in unsere Flanke, rollen weiter. Später sind sie vor uns und rechts von uns. Aber der Nahkampf geht weiter. Zwar haben wir uns vor der erdrückenden Übermacht ungefähr 500 Meter zurückziehen müssen; vor der Wiesenfläche haben wir uns in kurzen Sätzen in den Bachgrund abgesetzt.

Der deutsche Soldat überbietet sich selbst

Dann kam die Nacht. Aber sie brachte kein Ende. Zäh und unerbittlich wälzte sich die Woge von Staub und Glut und Tod immer wieder gegen uns. Manchmal wunderte sich unser müdes, ausgedorrtes Hirn darüber, daß der Gegner immer noch keinen Durchbruch erzwungen hat — so viel Panzer, so viel Menschen gegen uns. Wenige. Wir nehmen einen Schluck lauwarmen Wassers aus unseren Feldflaschen, um den verklebten, würgenden Gaumen wieder frei zu bekommen. Pausenlos wächst die Schlacht in einen neuen glühenden Morgen.

Der Versuch der Bolschewisten, den Ort Baranowitsch handreichartig im Frontalangriff zu nehmen, mißlang. Ein Einbruch südöstlich der Stadt konnte durch den Einsatz von Schlachtfliegerverbänden im entscheidenden Augenblick gestoppt werden. Ein zweiter Einbruch hart nord-

östlich der Stadt wurde von unseren Panzerverbänden aufgefangen und im Gegenangriff sofort wieder bereinigt. Erst nachdem die Sowjets mit überlegenem Einsatz von Panzern, Infanterie und Schlachtfliegern zu einem umfassenden Zangenangriff ansetzten, wichen unsere Verbände, um der drohenden Umklammerung zu entgehen, auf neue Aufstellungen westlich Baranowitsch zurück. Die Stadt selber wurde nach erbittertem, nächtlichem Häuserkampf aufgegeben, wobei der Gegner wiederum hohe, blutige Verluste erlitt. Aber zwischen der sich immer noch steigenden Härte der fortwährenden Schlacht und den von den Bolschewisten erwünschten Zielen, steht der deutsche Soldat, der in dieser Materialschlacht des Sommers 1944 im Osten sich selber und seine bisherigen Leistungen weit überboten hat.

Im Raum von Caen

Von Kriegsberichtler Alex Schmalfuß

PK Seit länger als 24 Stunden stürzen Bomben und Granaten aus dem Himmel. Sie erfüllen die Luft mit ihrem Fauchen und verändern, wo sie in den Grund wuchten, die Geographie. Das Schlachtfeld, das unter den Einschlägen bebte, hat jede Sommereligkeit verloren. Eine Mondlandschaft ist daraus geworden, ein Kratergebirge, das sich freilich nicht in die Höhe reckt, sondern in den Boden hineinfräßt. Die Vertikale beherrscht mit den fallenden Geschoßen und den Soldaten, die sich tief in die Erde graben, das lärmende Geschehen. Auch die Bäume, denen das Laub und die jungen, noch unreifen Früchte abgeschossen wurden, sind nur noch Striche, die von oben nach unten führen.

Brandwolken wirbelt der sommerfremde Wind, der sich wie ein Bote frühen Herbstes gebärdet, über das Gelände der grausamen Schlacht. Seitdem das Trommelfeuer begann, in das die großen Kaliber der Schiffgeschütze unablässig hineinrollen, regiert die Vernichtung. Manchmal boxen Panzer gegen Panzer. Dann entscheidet das bessere Material und das bessere Können für

uns. Aber häufig stemmt sich auch Mann gegen Panzer, und wenn in solchem ungleichen Ringen, wie es überraschend oft geschieht, der Stahlgigant unterliegt, wurde er allemal ein Opfer männlichen deutschen Heldentums.

Sobald das Trommelfeuer verebbt oder die Bombenwalze verkracht ist, und die Panzer sich auf knirschenden Ketten heranmahlen, steht der deutsche Grenadier aus seinem Erdloch auf und vollbringt seine Tat. Sie ist zu gewaltig, weil zuviel menschlicher Entschluß dazu gehört, um sie in Superlativen zu beloben. Man muß es ganz schlicht sagen: Wer einen Panzer anspringt, wächst über sich selbst hinaus. Nicht gute soldatische Ausbildung allein verbürgt den Erfolg, es gehören auch Tapferkeit dazu und ein unerschütterliches Selbstvertrauen in die Beherrschung der notwendigen Handgriffe. Hunderte zum Wrack gemachter Feindpanzer im Bereich des normanischen Brückenkopfes bezeugen, daß der deutsche Grenadier auch hier den in harten Feldzügen erworbenen Ruf als bester und allen überlegener Soldat rechtfertigt. Nur wenn das Material über-

mächtig wird, muß er mitunter den Griff in die Erde lockern, um sich kurz hernach erneut und umso entschlossener in den Boden zu verkrallen.

So wagt die Schlacht hin und her. Den Raum südwestlich Caen, der hineinführt in das schon Geschichte gewordene Revier von Tilly sur Seules, weist ihr die Landkarte zu. Aber sie könnte auch anderwärts toben, denn die verbrannte, zerbarste Erde hat jede Ähnlichkeit verloren mit dem Gelände, das die Karte darstellt. Das ist überhaupt nichts anderes mehr als ein Furioso, in dem sehr viel Leben erstirbt.

Es reißt an den Nerven, dieses stundenlange Trommeln. Die Menschen, die in der Heimat den Bombensturm sich erheben lassen müssen, können aus ihrer soldatischen Erfahrung heraus ermessen, was ein solches Dauerfeuer und Bombenüberfälle durch hunderte feindlicher Maschinen bedeuten. Aber wie die Heimat treu und tapfer ihre Pflicht tut, so halten auch die Soldaten stand. Der feste Glaube an den guten Ausgang ist die Munition gegen den Ansturm des Feindes, dem freilich auch von deutscher Seite wirksame Waffen entgegen geschickt werden. Granaten verkehren hinüber und herüber, und starke, sehr starke Panzer mit dem Kennzeichen der deutschen Wehrmacht rauschen ins Gebiet, das der Feind zu be-

GOSPODARSTVO

Naraščanje hranilnih vlog na Spod. Štajerskem

Razveseljen je razvoj dobroletij pri spodnještajerskih denarnih zavodih po aprilu 1941. Da bi se ta pomen pravilno ocenil, je treba nekoliko osvežiti razmere Spodnje Štajerske pred to dobo.

Brezposelnost, ki je povzročila pomanjkanje kupcev in odjemalcev pridelkov, je znižala cene kmetijskim pridelkom na nižino, da pridelovalci niso mogli kriti niti lastnih stroškov in ker je izvoz za lastno pridelovalno ceno bil tudi prav red, večinoma nemožna, je prišlo v Jugoslaviji do takozvanega moratorija ali podaljšanja plačilnega roka. To je čez noč odvzelo vsem vlagateljem pravico do razpolaganja z grenko zaslužnimi prihranki. Stisko so nato izkoristili brezobzirni spekulanti, ki so lastnikom hranilnih knjižic v denarnih zadregah njihove zamrle vloge pokupili z ogromnimi izgubami za imejitelje vlog, ki so v največjih slučajih znašale do 50%.

Po vkorakanju nemških čet na Spodnjo Štajersko je pa nastopila v vsakem pogledu velika sprememba v celotnem gospodarstvu. Delo, ki ga je na vseh področjih uvedla nova uprava, je zaposlilo vse delovne roke in glave, kar je preko noči dvignilo kupno in konzumno moč naroda ter oživilo celokupno gospodarstvo. Kmetijski in obrtni izdelki so šli v denar, mezde, plače in cene so se pa prilagodile in izravnale z onimi v starem delu Gaua Steiermark. Preureditev spodnještajerske industrije zahtevam oboroževalne industrije je do prinesla svoj delež in to je dvigalo in izboljševalo denarno stanje prebivalstva. Nič bolj naravnega ni bilo, kakor da so nato Spodnještajerci začeli svoje prihranke, ki jih v času vojne niso uporabili, nalagati v varnih in zanesljivih nemških denarnih zavodih. Svobodno razpolaganje z vlogami ter stabilna vrednost Reichsmarke sta tvorila podlago vsemu zaupanju našim denarnim zavodom.

V času osvoboditve Spodnje Štajerske aprila 1941 so znašale na področju Spodnje Štajerske hranilne vloge vseh denarnih zavodov kakih 46 milijonov RM, preračunjeno v našo valuto. Že koncem leta 1942 se je ta vsota zvišala na kakih 103 milijonov RM ter z 31. decembrom 1943 dosegla 124 milijonov RM.

Prebivalstvo je s svojim zdravim instinktom uvidelo, da so vloge v nemških denarnih zavodih, ki stojijo pod strogo kontrolo in so vedno pod nadzorstvom, veliko bolj varna kakor doma.

Da denar, ki so ga v denarne zavode vložili štedljivi ljudje, ni ležal neplodno, temveč da je bil uporabljen v svoje prave namene — za oploditev gospodarstva — dokazuje porast kreditov, ki so se po začasnem padanju zopet povečali. Aprila 1941 so znašala posojila vseh spodnještajerskih denarnih zavodov približno 32,2 milijonov RM. Radi velikega denarnega obtoka so sledila velika povračila. Stanje kreditov se je radi tega znižalo

z 31. decembrom 1942 na kakih 26,4 milijonov RM, medtem ko je do kraja leta 1943 zopet naraslo na kakih 31,6 milijonov RM.

Izreden vpliv na ta porast je imelo naselitveno delovanje, nadalje pospeševanje kmetijstva ter preložitve financiranja oborožitve od državnega na privatno gospodarstvo.

Del hranilnih vlog, ki presega posojila in kredite, predstavlja za spodnještajerske denarne zavode tekoča sredstva, s katerimi lahko vedno in ob vsakem času zadovoljijo vsem zahtevam štedljivega in kreditov potrebnega prebivalstva.

Führer-jeve besede pa veljajo tudi za Spodnjo Štajersko: »Pospeševali bomo tvorbo kapitala, ne da bi se pri tem posluževali sredstev, ki bi na kakšen način izpodkopavala spoštovanje pred lastnino ali pogodbenim pravom. Zaupanje varčevalcev se tudi v bodoče ne bo iznenadilo od strani vlade z nikakršnimi samovoljnimi posegi in tudi z nobenim lahkomišljenim finančnim gospodarstvom.«

GOSPODARSKE VESTI

× **Nemško-grški blagovni promet.** Grčija je v našem času izvažala v Nemčijo predvsem olje, sadje, tobak, rudnine, smolo, strojila itd., medtem ko je uvažala iz Nemčije stroje, aparate, orodje, instrumente, kemikalije in zdravila. Sedaj izvažata Grčija v Nemčijo z ozirom na vojno in lastno prehrano olje, sadje in tobak samo v omejenem obsegu. Ker je pa grški izvoz iz Nemčije ključni vojni še precejšen, je trgovska bilanca obeh dežel aktivna v korist Nemčije.

× **Evropa se lahko preživlja z lastnimi pridelki.** Po neki ameriški statistiki, ki jo objavlja časopis »Deutsche Agrarpolitik«, je evropski kontinent leta 1940 pridelal 112 milijonov ton žita. Leta 1942 je produkcija narasla na 115 milijonov, medtem ko je bil pridelok leta 1943 normalen. Dovoz na evropski kontinent je znašal 2 milijona ton. Medtem je pa Evropa znižala stanje domače živine. Če se vzame 8 milijonov goved, 30 milijonov svinj, 150 milijonov perutnine, se je prištedilo 22,2 milijona ton krmilnega žita. Evropa je torej v letu najmanjše kmetijske produkcije lahko vzdrževala enako potrošnjo kruha, omejitev mesa in masti je pa celo lahko izravnala. Znižanje stanja svinj je v razmerju z znižanjem stanja goved koristilo pridobivanju masti. Leta 1938/39 je govedo v Nemčiji dalo 2,5 krat večjo količino masti kakor svinja, v četrtem vojnem letu pa 4,3 kratno. Po kg odmerjena krmila dajo od goveda 7 krat toliko masti kakor od svinje. Pridelovanje masti je v Nemčiji v četrtem vojnem letu doseglo 90% normalno stanje. Slične so razmere tudi v ostalih delih

Evrope. Evropa krije večino svojih potreb po masti z maslom.

× **O gozdovih.** Gozdovi so starejši kakor mesta in tovarne. Gospodarski pomen gozdov se je menjaval, kakor so se menjavali časi in struktura gospodarstva. V starih časih so gozdovi predstavljali lovišča, pašnike in zbirališča raznih gob in jagod. Sekanje drevja je služilo prvotno največ kurilnim potrebam. Razvoj civilizacije je pa v minulemu stoletju rodil potrebo večje potrošnje lesa in tako je nastalo gozdno gospodarstvo. V nekaterih krajih, posebno v Ameriki, so se spremenili nekdanji pračozdovi v krčevine in pušnje, medtem ko so nemški in deloma tudi ostali evropski gozdovi s svojimi javnimi gozdarskimi napravami gozdove v največji meri ohranili. Danes ima Velika Nemčija Reichsforstamt, to je gozdarski urad, ki zajema ves Reich. Ker je radi vojne mobiliziran tudi les kot vojno gospodarski material, je sekanje dirigirano s strani državne oblasti, ki se trudi, da se izvrši vse to v interesu celotnega gospodarstva, skrbi pa tudi za bodočnost gozdov s primernim pogozdovanjem.

× **Setev 1944/45.** Časopis »NS-Landpost« poroča o zasledanju kmetijskega oddelka Reichsnährstanda, ki je razpravljal tudi o obdelovalnem načrtu za leto 1944/45. V zamislih je povečanje gojitve oljčaric, predvsem zimskih. Na prvem mestu bo lan, ki daje največje pridelke, pa tudi repica bo zavzemala odlično mesto.

× **Nemška zunanja trgovina.** Objavljeni so točni podatki o nemški zunanji trgovini. Leta 1938 je znašal nemški uvoz 6,65 milijard RM, leta 1943 pa 8,86 milijard, kar pomeni zvišanje po vrednosti za eno tretjino. Izvoz je leta 1938 dosegel 5,62, leta 1943 pa 8,59 milijard RM, zvi-

po teh okoli stroja raztresene slame preskočiti na mlatični prostor.

Ob hudem vetru raje prenehajmo z mlačvijo, kot da bi se izpostavljali nevarnosti požara.

4. Na kaj moramo paziti po mlačvi.

Da se nam žito ne pokvari! Zato moramo omlačeno žito čimprej izvežati, ako tega ne opravljajo mlatičnica sama. Omlačeno žito namreč še ni docela suho in če ga pustimo dolgo v plevah, se začne ali zakopi. Izvežano žito moramo za nekaj dni v pivtvi plasti razgrniti po podu ali po žitnici in čisto, ko je docela suho, ga smemo spraviti v predale.

Dr. F. J. Lukas:

Ausschneiden! Izrezati!

Deutsch für Erwachsene methodisch und praktisch

(Nemščina za odrasle metodično in praktično)

80. Stunde.

Hätten Sie das richtig übersetzt?

1. Das ist mein Platz.
2. Das waren wirkliche Künstler.
3. Wessen Platz ist das?
4. Wessen Schuhe sind das?
5. Was für Bücher sind das?
6. Wer ist da? Es ist Dein Freund Karl. Ich bin es — Wir sind es.
1. Tu je moje mesto.
2. To so bili pravi umetniki.
3. Čegav je ta prostor?
4. Čegavi so ti čevlji?
5. Kakšne knjige so to?
6. Kdo je tu? Tvoj prijatelj Karl. Jaz sem — Mi smo.

Kurz, aber gut.

(Der Kaufmann und der Seemann.)

Ein Kaufmann fragte einen Seemann, was für einen Todes sein Vater gestorben sei. Der Seemann antwortete: »Mein Vater, mein Großvater und mein Urgroßvater sind alle auf dem Meere verunglückt.« »Fürchtest du dich denn nicht, fuhr der Kaufmann fort, »auf die See zu gehen?« »Aber sage mir doch«, versetzte der Seemann, »wie ist dein Vater, Großvater und Urgroßvater gestorben?« Die sind alle in ihrem Bette gestorben«, erwiderte der Kaufmann: »Wie«, sagte jetzt

lächelnd der Seemann, »und du fürchtest dich nicht, zu Bette zu gehen?«

1. Seemann, der — mornar, pomorščak
2. Urgroßvater, der — praded
3. verunglücken — ponesrečiti se
4. fortfahren — nadaljevati
5. auf die See gehen — na morje iti

Häufige Wörter in gebräuchlicher Verbindung.

- Ab 1. Dieser Schläger ist nun schon wirklich **abgedroschen**.
2. Dieser **abgefemte** Kerl hat mich um 100 RM betrogen.
3. Es **geht uns nichts ab**, wir haben alles, was wir brauchen.
4. Da er von seiner Meinung nicht **abgehen** wollte, mußte ich ihn eines Besseren belehren.
5. Sind die Waren Frachtgut oder als Eilgut **abgegeben**?
6. Diese Frau muß ein lasterhaftes Leben geführt haben; man sieht es an ihren **abgelebten** Zügen.
7. Wir haben unseren Urlaub an einem reizenden, etwas **abgelegenen** See verbracht.
8. Ich bin nicht **abgeneigt**, mit Ihnen heute ins Kino zu gehen.

9. Ist die Türe abgeschlossen?

10. Ich finde dieses **Brot** für die heutige Zeit etwas **abgeschmackt**.
11. Ich bin heute von der vielen Arbeit wirklich **abgespannt**, ich werde mich ein bißchen ausruhen.
12. Trinken Sie doch nicht dieses **abgestandene** Wasser, ich werde Ihnen ein frisches vom Brunnen bringen.
13. Ich weiß nicht, aber dem Kartenspiel kann ich nichts **abgewinnen**.
14. Er hat mir im Tarock 5 RM **abgewonnen**.
15. Diese Unartigkeiten wird sich der Knabe **abgewöhnen müssen**.
16. Der Seiltänzer ist vom Seil **abgeglitten** und in die Tiefe gestürzt.
17. Ihr Mann ist ihr **Abgott**, sie liebt ihn wirklich **abgöttisch**.
18. Dieses Grundstück muß noch besser **abgegrenzt** werden.
19. Die Gemen sind mit der Lawine in den **Abgrund** gestürzt.
20. Es wird Ihnen nicht gelingen, mich von der Erfüllung meiner Pflicht **abzuhalten**.
21. Der Ball wurde am 2. Februar **abgehalten**.
22. Was suchen Sie? Mir ist meine goldene Uhr **abhanden** gekommen.
23. Der Gelehrte schrieb eine **Abhandlung** über die Unsterblichkeit der Maikäfer.
24. Die Schneekugel rollte immer schneller den **Abhang** hinunter.
25. Der Zug war zu schwer; 5 Wagen mußten **abgehängt** werden.
26. Ich mache meine Zustimmung vom Einverständnis des Betriebsführers **abhängig**.

denarjem, ki se je stekal v njihove banke, omogočali ustanovitev in razvoj moderne trgovine in industrije. Izposojanje denarja na visoke obresti je nudilo ne samo zaslužek, temveč hkrati vsestranske nove možnosti udejstvovanja. Židje kot poznavalci razmer in področij so iz industrij in njenega razmaha na račun narodov, ki so v tovarnah poceni delali tovarniške izdelke ter jih drago kupovali kot potrošniki, vlekli nečuvno visoke dobičke. Vzporedno z dvigom civilizacije in industrializacije je raslo premoženje in bogastvo židovskega kapitala. V kolikor niso trgovska in industrijska podjetja izšla iz židovskega denarnišva, je našlo svetovno židovstvo v zaščito in napredek svoje rase poti in sredstva, da je spravilo večino svetovnega bogastva v svoje roke in pod svojo kontrolo. Tako je prišlo bogastvo vseh narodov v lastništvo židovstva, narodi so pa postali njegovi slabo plačani delavci rok in uma.

Kakor so v židovsko-plutokratskih državah imeli židje vpliv na vlade, tako so njihove želje morala izvrševati tudi zakonodajna telesa ali parlamenti. Zakoni, ki so jih izdajali parlamenti, po katerih se je vladalo, so bili izdelani v korist židovstva. V kolikor niso bile že same politične stranke, ki so tvorile parlament, organizacijsko delo in denarno podpirane od židovstva, je časopisje, ki je dirigiralo javno mnenje, bilo gotovo financirano po njihovih bankah, da je pisalo kakor je židovstvo hotelo. Politične stranke so bile s tem podkupljene s celotnim parlamentarnim sistemom. Vlade, sestavljene in odvisne od takega parlamenta, so bile v službi židovskega velekapitala.

Ni čuda, da so pri vsem tem pod vplivom židovstva vse liberalno-kapitalistične vladavine z boljševisko Sovjetijo vred vladale v škodo ljudstva. Brezposelnost ter z isto povezana revščina jih nista ovirala pri izkoriščanju vseh zemeljskih dobrin za nikdar polne židovske mabe. V Sovjetiji gospodari boljševisem po svojih metodah. Zasužnil in zatiral je narode prostrane države, da živijo lepo in imenitno razni židovski komisariji.

Zadnji čas je bil, da je nacionalsocializem v Evropi odpravil židovstvo in njegove metode in da bo konec te vojne te krvoseje ljudske krvi spraval tja, kamor spadajo.

□ Sestanek SA-Gruppenführerjev. Med 11. in 13. julijem so v Gau-u Danzig-Westpreussen zasedali voditelji vseh SA-Grupp in glavni šef vrhovnega vodstva SA. Pri tem je Stabschef Schepmann izdal smernice za nadaljnje delo. V svojih navodilih je poudaril, da predstavlja jedro vsega dela vzgoja SA-mož za brezpogojno vpostavovojne bojevnike. To je predpogoj za polnovredno izpolnitev vseh izrednih delovnih dalog, ki so stavljeni odredom SA v svrhu ojačenja obrambne sile v tej vojni. Po potočilu drugih govornikov je Stabschef zaključil sejo z izrazom neomahljivega prepričanja v zmago Nemčije.

□ Črnci in gangsterji. List »Daily Telegraph« je zapisal sledeče: »Za izpolnitev svojega letalstva mora Anglija vedno bolj vpostavljalati deželjane iz svojih kolonij. Tako je prispel iz Indije v Anglijo kontingent, ki ga bodo sedaj izvezjali«. Potomci bivših črnih sužnjev Zahodne Indije in ameriški gangsterji tvorijo torej anglo-ameriško letalstvo, ki »osvobojajo« Evropo

Elektrotehnik Dokumenti lauter Maschinentechnik wünscht untersteirisches Mädchen zuheiraten. Antr. u. »Graz« an die Verw. 752-12

32-jähriger Besizerssohn wünscht Mädchen vom Lande von 20-30 Jahren zwecks Ehe kennenzulernen. Zuschr. und Lichtbild, welches zurückgesandt wird, an die Verwaltung des Staj. Gosp. unter »Umgebung Marburg«. 474-12

UPOŠTEVAJTE
PREDPISJE
LETALSKE
ZASČITE!

Untersteirer, sucht Landsmännin zwecks Ehe kennenzulernen. Anträge unter »Bald« an die Verw. 753-12

Abgänger! Am 30. Juni ist aus der Gemeinde Würz ein sieben Jahre alter Knabe, Johann Waschl, verschwunden. Es wird gebeten, Näheres über seinen Verbleib der Gemeinde Würz zu melden. 467-14

Kleiner Anzeiger

Zu kaufen gesucht

Kaufe altes gut erhaltenes Fahrrad, ohne Mantel und Schlauch. Zuschriften unter »Fahrrad« an die Verwaltung. 751-4

Harmonium, gut erhalten, zu kaufen gesucht. Zuschriften an die Verw. des Staj. Gosp. unter »Harmonium«. 455-4

Abfälle: Altpapier, Hadern, Schneiderabschnitte, Textilabfälle, Alteisen, Metall, Glasscherben, kauft laufend jede Menge Alois Arbeiter, Marburg/Drau, Draugasse 5. 4

Offene Stellen

Meier, mit 4-5, sowie auch Winterfamilie mit 4 Arbeitskräften, werden ab 1. Nov. aufgenommen. Einkommen für Meier nach mündlicher Aussprache. Eventuelle Verpachtung möglich. Adresse in der Verwaltung des »Stajerski Gospodar«. 470-6

Ein Lebzelter-Lehrling wird gesucht. R. Kraupner, Lebzelter, Cilli. 750-6

Als Lehrling in Damenschneiderei im Kreise Trifail wünscht sechzehnjähriges Mädchen mit abgedientem Pflichtjahr einzutreten. Zuschriften unter »Schneiderei« an die Verwaltung. 468-6

Bäckerlehrling wird aufgenommen. Bäckerei J. Kappel, Kranichsfeld. 473-6

Winzer mit vier Arbeitskräften wird für Besitz 3 km von Marburg gesucht. Anzufragen Marburg-Drau, Burqqasse 34, I. St. links. 472-6

Lehrjunge wird aufgenommen in Schneiderei. Auch von der Umgebung, Marburg-Drau, Schillerstraße 10. 478-6

Wirtschaftlerin, nicht unter 40 Jahre, tüchtig, für Besitz am Lande gesucht. Zuschriften unter »Nähe Marburg« an die Verw. des St. Gosp. 482-6

Zwei Lehrjungen werden aufgenommen bei Kupferschmied Jakob Koss, Marburg-Drau, Adolf-Hitler-Platz Nr. 4. 494-6

Meier mit 1 oder 2 Personen wird in Kunigund aufgenommen. Bezahlung nach Übereinkommen. Anzufragen Marburg, Duchatschgasse 4 von 7 bis 9 Uhr. 483-6

Verschiedenes

Bandagen aller Art, sowie Prothesen erzeugt die altbekannte Firma FRANZ BELA, Bandagist Marburg/Drau, Herrngasse 5

Prothesen jeder Art - Leder - Leichtmetall - Holz-orthopädische Apparate, Leibbinden, Gummistrümpfe erzeugt und liefert das führende Fachgeschäft F. EGGER, Bandagen und Orthopädie, Lieferant sämtlicher Krankenanstalten und Sozialinstitute. Marburg/Drau, Mellingerstr. 3

Es gibt jetzt mehr
frischeier
davon ist ein Teil für den Winter bestimmt und den legt man zweckmäßig in **Garantol!**
In Garantol haben ich über 1 Jahr!

50-jähriger Witwer sucht braues und ruhiges Fräulein oder Witwe von 25 bis 35 Jahren, vom Lande, Untersteirerin, die sich auf Wein-gartenarbeit versteht und gute Wirtschaftlerin ist, zwecks sofortiger Ehe. Zuschriften mit Fotografie, welche zurückgesandt wird, an die Adresse Viktorias Schelesnik, P. Benedikten i. d. B. des Staj. Gosp. unter »Glück u. reines Herz«. 475-12

Am 17. Juli wurde in der Franziskanerkirche eine Damentasche mit Legitimation d. St. H. lautend auf Schelesnik Viktorias, Kleiderkarte auf Pachler und etw. was Geld verwehrt. Die Tasche soll der ehrliche Finder Fotografie, welche zurückgesandt wird, an die Adresse Viktorias Schelesnik, P. Benedikten i. d. B. des Staj. Gospodar abgeben. 471-13

An der Gebietsmusikschule der Hitler-Jugend des Gaues Kärnten

finden mit September Schülerneuaufnahmen statt. Die Ausbildung erfolgt in allen Instrumenten und Fächern der Tonkunst, der Unterricht wird von Fachkräften erteilt. Zur Aufnahme kommen Jungen vom 12. bis 14. Lebensjahr (in besonderen Fällen auch älter) die Berufsmusiker werden wollen. Der Eintritt in die Schule ist von einer Eignungsprüfung abhängig, zu der der Junge nach erfolgter Anmeldung sofort einberufen wird. Monatliches Schulgeld RM 35.- bei voller Verpflegung und Unterkunft im eigenen Heim, einschließl. Unterrichtshonorar. Schluß des Anmeldetermins Ende Juli. Nähere Auskünfte und Prospekte bei der Leitung der Gebietsmusikschule, Andra im Lavanttal, Lavanterhof (Ruf 4) 754

Wir suchen

Werkzeugmacher- und Blechschlosser-Lehrlinge

Eisenwaren-Vertriebs-A. G., Feistritz (12a)
Post: Marburg-Lembach (Untersteiermark)

Schwer traf uns die traurige Nachricht, daß mein geliebter Sohn, unser Bruder, Onkel und Schwager

Johann Widowitsch

ff-Rottenführer

am 15. Juni 1944 im Norden der Ostfront im Alter von 23 Jahren gefallen ist.

Drauweiler, am 17. Juli 1944.

In tiefer Trauer:

Maria, Mutter; Maria und Stefi, Schwestern; Johann, Eduard und Franzl, Neffen; Johann Franzesch, Schwager, 477 und alle übrigen Verwandten.

Unser geliebter Sohn und Bruder

Alois Kos

Grenadier

ist am 11. Februar 1944 im Alter von 19 Jahren an der Südfront gefallen.

Ramsek bei Reichenburg, am 11. Juli 1944.

Im tiefen Schmerz denken an ihn und sein fernes Grab: Franz und Anna Kos, Eltern; Franz, Bruder.

760

Wir geben die traurige Nachricht, daß mein geliebter Mann, unser Vater und Sohn

Martin Petek

Grenadier

im Alter von 26 Jahren im Juni 1944 an der Westfront gefallen ist.

Jörgendorf, Kreis Pettau, im Juli 1944.

In tiefer Trauer:

Maria Petek, Gattin; Peter und Ellse, Petek, Eltern; Agnes Petek, Schwester

761

1103

Helfen! Aber mit Verstand!

Nur wer besonnen hilft, hilft gut!
Tropft Dir vom Finger gleich das Blut,
machst Du natürlich erst mal Rast
und brauchst dann auch noch

Hansaplast

In Erwartung eines glücklichen Wiedersehens erhielten wir die traurige Nachricht, daß unser herzensguter, geliebter jüngster Sohn und Bruder

Leopold Schurai

Grenadier

im Alter von kaum 20 Jahren an der Ostfront gefallen ist.
Eichen bei Süßenheim, Sallenburg, im Juli 1944.

In tiefer Trauer:

Mathilde Schurai, Mutter; Franz, Bruder; Theresia, Marie, Anny, Mathilde, Johanna, Geschwister; Josef Matschek, Franz Lesiak, Schwager; Erika, Anton, Pauline, Neda, Franz, Fritz, Nichten und Neffen, sowie alle übrigen Verwandten

Schwer traf uns die traurige Nachricht, daß unser lieber Sohn und Bruder

Jakob März

Grenadier

im Alter von 19 Jahren an der Ostfront gefallen ist.

Haslach i. d. Kollos, Rachberg im Juli, 1944.

In tiefer Trauer:

Johann und Juliane März, Eltern;
Johann, Martin, Franz, Brüder;
Juliane Maria, Ludmilla und Getrud, Schwestern.

762

Überaus hart traf uns die traurige Nachricht, daß unser, über alles geliebter und herzensguter Sohn und Bruder

Josef Plaska

Grenadier

am 20. Juni 1944 im Alter von 20 Jahren an schwerer Verwundung im Feldlazarett gestorben ist.

Kreuzberg bei Wöllan, den 12. Juli 1944.

In tiefer Trauer danken an sein fernes Grab:

Valentin und Anna Plaska, Eltern; August, Josefine und Stanislaus, Geschwister, und alle übrigen Verwandten

755

Kutscher für Postfuhrwerk wird aufgenommen. Wohnung vorhanden. Anfragen b. Marie Kolaritsch - Grazerstraße 71 443

Harmonium — gut erhalten — zu kaufen

sucht. Zuschr. an die Verw. d. »St. Gosp.« unter »Harmonium«. 455-4

1 bis 2 Pferde dringend zu kaufen gesucht. Firma H. P. Kohlenlung, Marburg-Dr., Mühlq. Nr. 18. 448-4

Gute Winzerei 2 Joch Rebengrund. Nähe Leibnitz, Holz, Streu, Wasser, elektr. Licht b. Haus — 4-6 Arbeitskräfte erforderlich. Anträge an Obf. Reßmann, G. tenhof 9, Leibnitz.

74

In tiefstem Schmerze gebe ich die traurige Nachricht, daß mein herzensguter, geliebter zweiter Sohn

Heinrich Muster

Gefreiter

ausgezeichnet mit dem EK II. Klasse und Träger des Verwundetenabzeichens

im Alter von 20 Jahren bei den schweren Abwehrkämpfen an der Ostfront am 11. Mai 1944 sein junges Leben für seine geliebte Heimat geopfert hat.

Ober-Täubling, Lendorf, Lackdorf, Marburg-Dr., Graz, Pettau, Frankreich, Kroatien, den 8. Juli 1944.

In tiefer Trauer:

Maria Muster, Mutter; Josef Muster, Onkel; Maria Muster, Tante; Johann und Theresia, Silvester und Theresia, Rudolf und Johanna, Stefan und Ludmilla Tkaltschitsch, Onkeln und Tanten; Franz und Veronika Horetz, Tante und Taufpatin, und alle übrigen Verwandten

469

In Erwartung eines glücklichen Wiedersehens traf uns die traurige Nachricht, daß unser liebster unvergeßlicher Gatte, Vater, Bruder, Schwager und Onkel

Anton Kreinz

OT-Meister

im Alter von 19 Jahren, am 19. Mai 1944, gefallen ist.

Drauweiler-Täubling, Wurmberg, Pettau, am 17. 7. 1944.

In tiefer Trauer:

Marie, Gattin; Anton, Gisela und Alfred, Kinder; Grete, Schwester, und Familien Pawlow, Supanitsch und Kosel.

479

In tiefstem Schmerze gebe ich die traurige Nachricht, daß mein herzensguter, geliebter zweiter Sohn

Johann Golob

Grenadier

ausgezeichnet mit dem EK II. Klasse und Träger des Verwundetenabzeichens in Silber

im Alter von 22 Jahren an den Folgen einer an der Ostfront erlittenen Verwundung in einem Lazarett gestorben ist.

Winterdorf, Hirschendorf bei Pettau, am 20. Juli 1944.

In tiefer Trauer:

Antonia Golob, Mutter; Josef und Augustin, Brüder; Maria, Anna, Katarina, Schwestern, und alle übrigen Verwandten.

481

Suche Lehrplatz bei Schneiderin für meine Tochter die kürzlich ihr Pflichtjahr abgedient hat. Antr. erbeten an Vinzenz Jeritsch, Stampfen. Schutze 5. Post: Rohitsch 737-5

Geldtasche mit Bezugschein für Gebirgsschuhe, 40 RM, eine Fleischkarte u. Raucherkarte verloren. Der ehrliche Finder möge dieselbe bei Alois Kanzler Schikola 55, Kr. Pettau, abgeben. 758-13

Im namenlosen Schmerze gebe ich die traurige Nachricht, daß meine innigstgeliebte Gattin und treubesorgte Mutter, Frau

Maria Spes geb. Apat

Kleinbesitzerin

nach längerem mit Geduld ertragenem Leiden im 44. Lebensjahre gestorben ist.

Kleintal, 8. Juli 1944.

Michael Spes, Gatte; Franz Spes, dzt. a. d. Ostfront, Sohn

Danksagung

Für die vielen Beweise herzlicher Anteilnahme, für die Blumenspenden und für das Geleit am letzten Wege sagen wir innigsten Dank

756

Familie Spes